

Den blide KÆMPE

Den umådeligt venligsindede race "landseer" hører med sine op til 80 cm til blandt de største af vores hunde

■ Tekst og foto: Wiegaarden/Tine Luther

Ifølge standarden skal landseeren have stramme læber og må ikke savle.

Kort om landseeren

MENTALITET: Landseeren minder om newfoundlanderen med et meget venligt og imødekomende væsen, men den er noget livligere end sin "fætter". Den er samarbejdsvillig og lærenem.

BEHOV: Tæt kontakt til mennesker, god plads og mulighed for at opholde sig meget udendørs. Svømning er en kærtkommen beskæftigelse.

PELSPLEJE: Selvom pelsen er stor, er den ikke så arbejdskrævende, da underulden ikke er særlig kraftig. Et par grundige månedlige gennemredninger og et sjældent bad er nok.

STØRRELSE: Hanner: 72-80 cm. Tæver: 67-72 cm.

I sit rette element... Landseeren elsker at svømme. (Foto: Vibeke Enemark)

- Ligesom newfoundlanderen stammer landseeren fra den canadiske ø Newfoundland, fortæller Vibeke Enemark, Kennel Landseergården. - Her hjalp den blandt andet fiskerne med at trække garn i land. Landseeren er en fantastisk svømmer med medfødt instinkt for apportering i vand, og den blev også brugt som redningshund, når fiskerne eller andre faldt i vandet. Racen er meget robust og stærk, og derfor var det også indlysende at anvende den som trækhund – eksempelvis blev den spændt for slæde og fik til opgave at trække brænde ud af skovene om vinteren.

Landseerens vej til Europa

- Allerede for et par hundrede år siden kom de første landseere til Europa, nærmere betegnet England, fortsætter Vibeke Enemark. - Den blev bragt over Atlanten af sømænd, der var faldet for racens venlige gemyt. Tyskerne og schweizerne fattede også interesse for de store sort/hvide hunde, og begge lande står i dag anført som hjemland på racestandarden. Til at begynde med blev alle store hunde, der kom til Europa fra Newfoundland kaldt newfoundlandere, men tyskerne og schweizerne arbejdede målrettet på at få udskilt de sort/hvide eksemplarer til den selvstændige race landseer. Racen er i øvrigt opkaldt efter den engelske maler Sir Edwin Landseer, der

malede flere billeder af den sort/hvide hund – det meste kendte i 1837 med den legendariske redningshund Paul Pry som motiv.

- Selvom landseeren deler historie med newfoundlanderen, og de to racer på nogle punkter minder en del om hinanden, er der dog visse tydelige forskelle. Eksempelvis er landseeren højere og mere letbenet end newfoundlanderen (der også findes i en omend sjælden sort/hvid udgave), ligesom den er mere livlig.

- Omkring 1. verdenskrig var landseeren tæt på at uddø, men den tyske opdrætter Otto Walterspiel gjorde en ihærdig indsats for at redde racen. Det lykkedes ham, og landseeren blev støt og roligt udbredt som familiehund i Tyskland, hvor den også blev kendt under betegnelsen "den blide kæmpe". I dag er landseeren på det nærmeste uddød på Newfoundland, mens den findes i store dele af den øvrige verden. I Danmark er den dog ganske sjælden; bestanden tæller under 100 eksemplarer.

Landseeren blev anerkendt som selvstændig race af FCI i 1960.

Ingen er bange for en landseer

- Landseeren er kendt for sit meget venlige sind og sin tillidsfuldhed – også over for fremmede – og for sin glæde for og omsorg ➡

En legende

- En af de landseere, den engelske maler Sir Edwin Landseer malede, var den berømte redningshund Paul Pry, fortæller Vibeke Enemark. - Denne enestående hund blev født i England og reddede sin ejer ved et skibbrud. Ved et senere skibbrud lykkedes det ikke Paul Pry at få ejeren levende i land, og hunden levede derefter alene langs Themsen, hvor den holdt øje med alt, hvad der foregik. Gennem årene reddede den på eget initiativ masser af mennesker – især børn – der faldt i floden. Det lokale livredderselskab udnævnte Paul Pry som æresmedlem og sørgede for dens foder til den dag, den døde. Da den legendariske hund var borte, blev der rejst en mindesten for den. Paul Pry var i den grad medvirkende til at udbrede kendskabet til landseeren.

En fantastisk svømmer

Landseeren er en passioneret svømmer og har et medfødt talent for svømning samt for at hente ting i vand og bringe dem i land. Den hører til blandt de få hunderacer, der er forsynet med svømmehud mellem tæerne, hvilket gør den i stand til at padle let og elegant gennem vandet. Landseeren dykker også gerne.

Som billedet viser, er landseerens tæer næsten "groet sammen" grundet svømmehuden.

Landseerens pels er hvid med uregelmæssige, sorte aftegninger. Hovedet skal være sort med hvidt næseparti og hvid blis.

over for børn. Den har så blidt et udtryk, at alle tør komme hen til den og klappe den, selvom den er så stor, fortæller Vibeke Enemark. - Landseeren har en uforbeholden glæde for mennesker og er ganske kontaktsøgende. Den befinder sig bedst lige præcis der, hvor dens mennesker er. Også den fysiske kontakt er vigtig; landseeren er en kælen hund, og kunne den kravle på skødet, gjorde den det gerne, men med hannernes op til ca. 70 kg er det lige i overkanten!

- Nøgleord som tolerant og tålmodig gør, at landseeren ikke bare går godt i spænd med mennesker, men også med andre hunde og dyr i det hele taget. Den kan dog godt finde på at tage en muldvarp eller lignende, men noget udpræget jagtinstinkt har den ikke, og derfor strejfer den heller ikke.

En rolig arbejdshund

- Generelt er landseeren meget rolig inden døre, siger Vibeke Enemark. - Men ude vil den gerne være med til at lave noget. Den vil gerne bruges; du mærker tydeligt, at det er en arbejdshund. Kørsel med vogn, svømning, vandapportering og apportering på land er oplagte beskæftigelsesmuligheder for en landseer. Med hensyn til apportering skal

man ikke være nervøs for, at den ødelægger noget, da den har et meget "blødt bid". Den er jo skabt til at trække f.eks. mennesker i land, og dem må den jo af gode grunde ikke tygge i. Som eksempel på det bløde bid kan jeg nævne min hanhund, der en dag fandt en fugleunge på græsplænen, som han forsigtigt tog i munden og bragte til os, uden at den så meget som fik en skramme!

- Selvom landseeren, som nævnt, gerne vil have opgaver, er den ikke voldsomt motionskrævende. Et par daglige gåture og lidt leg/aktivitet i haven tilfredsstiller dens behov.

- Mange lader sig snyde af racens udseende. Den ser jo tung ud, men er faktisk ganske adræt. Min tæve kan stå ved siden af et hegn på 1 m og springe over det uden tilløb. Denne adræthed bruges både til arbejde og leg – og det skal lige siges, at landseeren er ret legesyg, også som voksen.

Hurtigopfattende

- Landseeren er ret nem at opdrage, fastslår Vibeke Enemark. - Den vil gerne lære og er meget kontaktsøgende til føreren. Den opfatter hurtigt, hvad du vil have den til, og tingene sidder hurtigt fast. Under opdragelse og træning er det vigtigt at tage hensyn til racens

blide temperament. Hvis du begynder at råbe og skælde ud, bliver den meget ked af det. Så vil den ikke være med – men vender ryggen til og går sin vej. Med venlig træning og ros kan du derimod få den til hvad som helst. ■

GRAFIKER: TJA

Landseerens fortid som arbejdshund fornægter sig ikke. Den elsker opgaver – gerne nogle der indbefatter apportering.